Privire retrospectivă

FOOTBALL

Un an extrem de interesant şi fructuos

Echipa României a realizat performanțe frumoase, iar cluburile rezultate de mare semnificație; o victorie: România a fost acceptată în cupa Europei Centrale; Cupa Eduard Beneș ne deschide orizonturi noui

Tradiționalul bilanț de Anul Nou constitue de data aceasta o operație din cele mai interesante. Aceasta nu este numai impresia noastră sau a tuturor acelora cari au misiunea să traseze un bilanț al footballului pe anul încheiat. Anul footballistic a fost în genere şi pentru toată lumea, extrem de interesant Făcând acest preambul nu ne gândim la anumite performanțe ale footballului nostru sau la câteva rezultate înregistrate în activitatea internațională.

NOUL STATUT AL F. R. F. A.

In primul rând — şi esențial în redactarea dării noastre de seamă — este faptul că 1936 ne-a adus o reformă a statutului federației de football, legată de modificarea, organizației superioare a sportului românesc. Subliniem această reformă şi o socotim un punct important al bilanțului, pentrucă dela ea aşteptăm o operă mai vastă şi anume: transformarea radicală a ființei federale, prin emanciparea primatului cluburilor.

Statutul care s'a întocmit poate înlesni modificarea structurei federației prin accentuarea ideii că federația este o emanație a grupărilor Ori, în această modificare a structurei vedem cea mai bună chezăşie a progresului viitor.

DIVIZIA NAȚIONALA B.

Alt pas înainte care s'a făcut în domeniul organizării interne a însemnat transformarea Diviziei Naționale B. S'a făcut chiar mai mult decât un pas în această direcție, s'a făcut un adevărat salt. Ori câte imperfecțiuni ar avea formula actuală, indiferent de lestul pe care îl reprezintă modul cum se desfăşoară Divizia Națională C., ceeace s'a realizat anul trecut înseamnă foarte mult, pentrucă s'a străbătut cea mai mare parte a distanței între formula veche şi anacronică şi viitoarea formulă firească a acestei competiții.

CUPA EDUARD BENEŞ

După ce am trecut în revistă două din cele mai remarcabile realizări de ordin intern, trebue să subliniem că federația a desfăşurat una din cele mai rodnice acțiuni în domeniul legăturilor internaționale. Am obținut înființarea competițiunei dotată cu trofeul Eduard Beneş şi prin aceasta ne-am asigurat regularitatea unor întâlniri cu Cehoslovacia şi Jugoslavia

CUPA EUROPEI CENTRALE

Suntem participanți virtuali la viitoarele ediții ale Cupei Europei Centrale, asigurare de însemnătate primordială pentru marile cluburi româneşti, cari aspiră la adjudecarea titlului de campion.

Insfârşit, am obținut libertatea de a utiliza formația secundă în Cupa Balcanilor, altă realizare însemnată dacă ne gândim la nevoia înființării echipei B, în care să se poată valorifica tinerele talente.

Insfârşit am făcut față tentativelor ungureşti pentru normalizarea raporturilor cu România, asigurând o nouă posibilitate de contact cu footballul unei țări interesante din punct de vedere technic.

Cum footballul este un sport care reclamă intense relațiuni internaționale, am înțeles să reamintim realizările importante cari s'au obținut datorită unor discuțiuni internaționale bine inspirate.

PERFORMANȚE

Trecând la capitolul performanțelor şi spre a exploata sugestivitatea cifrelor vom recapitula câteva cari merită să figureze în această socoteală de fine de an

Pentru prima oară în analele footballului nostru Cupa României şi Campionatul Național, principalele unități de măsură footballistice în ordine internă, au fost cucerite de una şi aceiaş echipă: F. C. Ripensia. Conducătorii acestei harnice grupări au motive de reală mulțumire pentrucă au oferit footballului timişorean cinstit de atâtea ori în lumea footballului românesc, cea mai mare cinste.

Insfârşit tot în ordinea internă trebue să arătăm că la jumătatea drumului campionatului început în toamnă, plutonul este condus de Venus.

Nu punctul pe care l'a realizat în plus Venus peste ceilalți concurenți constitue elementul esențial în această ispravă. Ci faptul că un club cu un material omenesc excelent şi cu vaste posibilități, a înregistrat un reviriment de concepție, asigurându-şi serviciile şi încredințând îngrijirea posibilităților de afirmare unui antrenor de mare valoare

Inainte de a părăsi activitatea grupărilor trebue să subliniem că au pentru anul în curs un titlu de glorie incontestabil au învins pe: Hungaria, Admira şi Slavia, cei trei campioni plini de prestigiu ai Europei Centrale.

Această afirmare a fost opera C. F. R.-ului, Venusului şi Ripensiei.

Echipa națională a avut în 1936 unul din cei mai buni ani.

A câştigat fără dificultate primul match Jugoslavia—România pentru Cupa Regele Carol, iar balcaniada a cucerit-o în cel mai uşor stil

In toamnă, echipa națională a înregistrat singurul eşec al anului pierzând în fața Ungariei. Anumite elemente peste cari noi nu am trecut, fac însă şi din acest eşec o afirmare destul de viguroasă a footballului nostru.

STRANATATEA

In domeniul internațional afară de victoria olympică a Italiei nu s'a produs nimic deosebit sub raportul performanțelor.

Realizări mai de seamă în domeniul înțelegerii internaționale footballiste constitue pregătirea chibzuită a campionatului mondial de football şi demersurile federației internaționale ca țările britanice să-şi reia locul în F. I. F. A

In sfârşit să nu uităm ultima încercare a Ungariei de a demonstra ce n'au reuşit: Spania, Austria, Italia, Germania şi alte țări şi anume : egalarea nivelului footballului britanic. Eşecul maghiar a fost la fel de crud ca şi al celorlalte țări, oricât s'ar strădui să demonstreze confrații pestani că ungurii au fost «pierzătorii câştigători»..

Un an interesant şi care dă loc la noi şi mari speranțe...

Lis.

Echipa națională de football

VOLLEY-BASKET

Două sporturi în plină ascensiune

„Gazeta Sporturilor" în sprijinul volleyului; basketul cunoaşte un succes crescând

La sfârşitul fiecărui an se obişnueşte să se facă un bilanț al activității desfăşurate dealungul celor 365 zile parcurse. In rândurile de față vom căuta şi noi să aruncăm o scurtă privire retrospectivă asupra evenimentelor mai importante petrecute în basketul şi volley ball-ul bucureştean, întrucât se ştie că centrul în care se practică cele două sporturi este Capitala țării.

Manifestările internaționale au lipsit cu desăvârşire în cursul anului 1936; nici o echipă străină nu ne-a vizitat şi nici o formațiune românească nu a trecut granița. Lipsa fondurilor necesare a făcut ca țara noastră să nu poată fi reprezentată la Olympiada dela Berlin, în campionatul de basketball, la care am fi avut prilejul să învățăm atâtea lucruri bune.

Dacă în domeniul internațional activitatea a fost cu totul inexistentă, în schimb în țară cele două sporturi au cunoscut un an mai bogat decât deobiceiu. Când spunem în țară, ne referim în primul rând la Bucureşti şi, într'o oarecare măsură, la Iaşi şi Sibiu.

Intr'adevăr, în Capitală numărul cluburilor şi al terenurilor a crescut într'un ritm îmbucurător, atât basket-ul cât şi volleyballul intrând adânc în gustul publicului şi câştigând noi adepți.

Finala campionatului național de basketball s'a disputat între Sportul Studențesc şi S. G. Sibiu, titlul suprem revenind universitarilor cu extremă uşurință, cel de volley ball fiind cucerit de C. F. R. iar în fruntea echipelor femenine de volleyball instalându-se cu autoritate Iureş Club.

C. F. R. şi Macabi au deplasat efectivele de volleyball la Iaşi, unde au întâlnit selecționata locală şi căreia i-au cedat la limită, constatându-se cu această ocazie că în Capitala Moldovei activează un număr de jucători talentați.

CUPELE «GAZETEI SPORTURILOR»

Un imbold mai mult decât necesar pentru promovarea volleyballului femenin, a fost dat de inițiativele ziarului nostru. Cupa „fulger" donată de „Gazeta Sporturilor" şi care a revenit Iureş Clubului, a cunoscut un succes desăvârşit din toate punctele de vedere.

Echipele au disputat cu ardoare trofeul pus în competiție, dovedind un vizibil progres, iar publicul a ținut să asiste în număr impresionant, bătându-se cu acest prilej toate recordurile anterioare.

In prezent cluburile activează în sală, în cadrul cupelor de iarnă. Echipele masculine îşi măsoară forțele pentru a-şi apropia cupa „Fantinelli" iar cele femenine „se războiesc" pentru aceia pusă în competiție de „Gazeta Sporturilor".

După cum am mai spus, anul care a trecut a marcat un progres în drumul pe care şi-l trasează basket-ul şi volleyballul nostru, sporturi folositoare şi care pe nedrept sunt denumite „minore".

Nădăjduim că în anul care începe, ascensiunea va continua şi grație sforțărilor pe care le depun cei din fruntea federației se vor intensifica şi relațiile internaționale spre binele celor două sporturi care vor ajunge să-şi ocupe locul de cinste pe care-l merită în mişcarea sportivă dela noi.

Ziarul nostru, prezent ca întotdeauna la datorie, va încuraja şi în viitor într'o largă măsură manifestările volleyballistice şi basketballistice, venindu-le într'ajutor prin donarea de cupe şi plachete.

MATE

ATLETISM

Mizerii, mizerii, mizerii !...

Şi o unică, dar supremă satisfacție: Interesul M. S. Regelui pentru mişcarea atletică

M. S. Regele întreținându-se cu oficiali ai F. R. A. la meetingul atletic dela Predeal

Privit din punct de vedere internațional, anul atletic 1936 s'a terminat odată cu sosirea japonezului Son în marathonul olimpic dela Berlin.

Atletismul mondial a fost dominat în cursul acestui an de un singur eveniment. Este vorba de cea de XI Olimpiadă.

Tot ceea ce s'a realizat în cele cinci continente a fost în vederea acestei grandioase competițiuni, astfel că pe drept cuvânt se poate spune că anul atletic 1936 se poate perfect rezuma în cele şase zile atletice dela Berlin.

S'a scris atâta şi s'a vorbit aşa de mult despre această olimpiadă încât nu mai este cazul să revenim.

Din punct de vedere național anul atletic 1936 se poate considera virtualmente închis, odată cu disputarea campionatului național de cross-country.

Conformându-ne unei tradiții astăzi trebue să prezentăm cititorilor o dare de seamă a modului cum s'a desfăşurat activitatea atletică a anului care şi-a închis astăzi porțile.

Dificilă sarcină desigur, dacă ținem seama de spațiul restrâns ce-l avem la dispoziție şi de imposibilitatea de a prezenta toate datele statistice necesare şi care în atletism sunt cele care interesează în primul rând.

Ne rezevăm însă plăcerea ca în numerile ce vor urma să prezentăm materialul care pasionează pe specialişti. Este vorba de clasamentele atleților, bazate pe rezultatele obținute în cursul anului precum şi de cele câteva date comparative cec au darul sà oglindească şi mai bine situația.

Ne va fi scuzată întârzierea, dar am căutat a fi în notă cu Federația, care la sfârşitul acestei luni îşi va prezenta bilanțul ei de activitate pe anul trecut.

MICI MIZERII

Dacă avem multe motive care să ne facă să nu regretăm anul ce s'a terminat, dimpotrivă ar fi alte motive care să ne determine să aşteptăm cu bucurie anul ce îşi deschide astăzi, larg porțile.

Mizeriile anului 1936 sunt aproape aceleaşi de vreo zezce ani încoace; deconducători, cât şi la practicanți, performanțele slabe, rezultate mediocre internaționale şi atâtea altele.

Astăzi, ca şi acum zece ani, sunt întregi regiuni din țară unde atletismul este cu desăvârşire necunoscut, astăzi ca şi acum zece ani lipsesc instalațiile şi materialele necesare propagandei; şi, astăzi ca şi acum zece ani, avem acelaş număr redus de practicanți, aceiaş uşurință în organizarea reuniunilor, aceiaş superficialitate în antrenamentul atleților. Nu suntem deloc prea severi declarând că, din anumite puncte de vedere, atletismul între 1923—1926 avea o situație mai bună ca acum.

Pentru cei ce-au urmărit evoluția atletismului românesc rândurile de mai sus nu sunt de câtă confirmarea unei crude realități.

SOLICITUDINEA REGALA

Totuşi, anul 1936 a ocazionat atletismului românesc şi câteva zile frumoase ce-au avut darul să mai lumineze viața necăjită a acestui sport.

M. S. Regele, în înalta-I dragoste pentru atletism, a acordat şi în acest an un larg sprijin.

De două ori a asistat, stând ceasuri întregi în mijlocul atleților, urmărind cu atenția omului cunoscător, desfăşurarea concursului. Pentru atleți, ca şi pentru conducători, cele două zile dela O.N.E.F. şi Predeal au constituit desigur o binemeritată recompensă.

Pentru noi ceilalți, gestul M. S. Regelui ne face să privim cu încredere viitorul acestui sport.

UN MATCH INTERNAȚIONAL

Matchul Praga—Belgrad—Bucureşti, organizat cu atâta trudă, a însemnat nu prin contact pentru publicul bucureştean cu un atletism de o clasă mai ridicată, din punct de vedere pur sportiv a fost însă o reuniune reuşită.

JOCURILE BALCANICE

Jocurile olimpice la care au luat parte şi trei atleți români nu au făcut de cât să ne dovedească cât de mult mai avem de muncit, până a ajunge la o clasă cu adevărat internațională.

Jocurile Balcanice pe care Atena le-a organizat din nou după trei ani de pauză au însemnat acelaş triumf pentru greci. Cât despre România, noi ne-am mulțumit şi de data aceasta cu două trei victorii individuale.

ACTIVITATEA IN ȚARA

In țară, câteva reuniuni, ici-colo câte un record doborât. Atât, şi nimic mai mult.

Anul 1936 s'a sfârşit. Cu el sperăm să închidem un capitol nu prea strălucit din istoria sportului atletic.

Anul 1937 este anul când României îi revine marea cinste de a organiza Jocurile Balcanice.

Am stăruit altă dată asupra acestui mare eveniment ale cărui repercusiuni pentru mişcarea atletică românească nici nu pot fi calculate.

Federația română de atletism are o misiune delicată. Să sperăm, că. dându-şi seama de marea răspundere ce-o poartă, va lua din timp toate măsurile pentru a trece cu succes acest sever examen.

Este tocmai ceea ce-i urăm şi noi în acest început de an.

Camil Morțun

SCRIMA

In 1936 scrima a „mişcat"...

Dintre sporturile practicate la noi pe scară mai redusă, scrima nu s'a bucurat în ultimul timp de prea mare atenție. Explicația este simplă: scrima nu are decât un redus număr de practicanți, astfel că nici asistența nu poate fi abundentă. Deci, mijloacele de pătrundere în masse sunt foarte reduse.

Totuşi, în anul ce a expirat, scrima a mişcat ceva mai mult ca de obiceiu, mulțumită numeroaselor trofee puse în competițiune de foşti vechi scrimeuri printre cari notăm pe d-nii: Dinu Cesianu, N. Caranfil, Boerescu, etc.

RUGBY

Evenimente mari-constatări triste...

Ce ne-a învățat turneul preolympic dela Berlin; se impune mai multă seriozitate în antrenament

Un bilanț al activității rugbyului român?

Ar fi banal şi mai ales inutil. O activitate redusă de vitregia vremurilor nu comportă un bilanț.

Totuşi, anul 1936 ne-a dat ocazia să verificăm posibilitățile noastre în cadrul rugbyului european.

Turneul preolimpic a fost un examen cu triste rezultate. In primul rând, neseriozitatea proverbială şi-a spus cuvântul şi de data aceasta. Conducătorii au încercat o pregătire a echipei naționale, instituind două competițiuni speciale, datate cu cele mai frumoase trofee.

Un fiasco veritabil. Datorită în primul rând neseriozității jucătorilor iar în al doilea rând prea marei pasiuni ce se plasează în conducerea cluburilor noastre.

De aci ne-am trezit la Berlin cu o echipă ce nu reprezenta nici pe departe valoarea reală a rugbyului nostru. Jucătorii şi conducătorii de club au partea lor de vină în această lacună.

Dar ceace este mai trist, la Berlin s'a făcut o constatare de ordin organic Rugbyul nostru nu are element suficient dotate fiziceşte pentru acest sport.

Fizicul ne-a dezavantajat. Şi pentru suplinirea lui jucătorii depuneau eforturi mult prea mari, ceace nu le permitea să poată susține un turneu întreg.

Un prim învățământ: Recrutarea tinerelor elemente să fie făcută cu grijă mare în ce priveşte constituția lor fizică.

Franța şi Germania sunt un exemplu tipic din acest punct de vedere. Inaintaşii acestor țări puteau susține trei partide în 7 zile, deoarece fizicul lor îi scutea de eforturi prea mari în cursul unui match.

Asupra chestiunei de technică pură, avem o constatare îmbucurătoare. Diriguitorii francezi au recunoscut în totul că noi suntem superiori italienilor şi chiar germanilor din punct de vedere al concepției de joc.

Spiritul jocului de rugby ne este bine cunoscut şi l-am înțeles aşa cum clasicismul acestui sport pretinde.

Constatările de mai sus sunt cunoscute şi de diriguitorii rugbyului român. Sunt cunoscute de mult, dar ceace este trist stă în faptul că nu se iau măsuri de îndreptare.

Ori, anul 1937 va fi un nou şi ultim examen.

Avem la Bucureşti matchul cu Italia (23 Aprilie 1937); la Paris, campionatul european în cadrul expoziției internaționale; tot la Paris, campionatul interuniversitar şi în toamna anului 1937, la Bucureşti, matchul cu Germania.

O serie de probe în care va trebui să dovedim că merităm un loc de frunte în rugbyul european.

Pentru aceasta este necesară o conducere unitară, dezinteresată şi activă. Până acum am avut conducere dezinteresată — aceasta o recunoaştem. Insă activitatea şi unitatea au cam lăsat de dorit.

In al doilea rând, ar trebui instaurat un armistițiu între cluburi, mai bine zis între conducătorii de club, cari duc pasiunea mult mai departe decât o pretinde viața rugbyului.

Recunoaştem că aceste pasiuni susțin un sport sărac şi impopular, însă exagerările sunt întotdeauna fatale.

Şi, în fine, jucătorii trebuesc convinşi de necesitatea seriozității în practicarea jocului şi mai ales în antrenament.

Speranțe avem, însă cu ele nu ajungem la nici un rezultat.

O unire a tuturor; o muncă serioasă şi nepătimaşă — iată căile de afirmare ale rugbyului românesc.

R. V.

Stadiul Român — câştigătorul Cupei gen. Gabriel Marinescu

LUPTE

Delăsare într'un sport excelent

Avem elemente de clasă internațională

Lupta greco-romană este unul din sporturile pe nedrept delăsate la noi. Şi faptul este cu atât mai regretabil cu cât materialul nostru omenesc este de excelentă calitate. Românul are, prin naştere, o constituție destul de robustă şi mult nerv.

Au dovedit acest lucru o serie de elemente de valoare cari au reprezentat cu demnitate, culorile româneşti, în cele mai pretențioase loturi.

Atletul Tojar, a demonstrat, cu prisosință, în campionatele olimpice că românul are stofă de luptător. Şi dacă, compatriotul nostru nu ar fi fost persecutat de juriu, nu ar fi fost exclus ca stindardul nostru să fie ridicat pe catargul olimpic, tocmai datorită unui sport nu îndeajuns de apreciat la noi.

Isprăvile unui Tojar trebue să servească de îndreptar pentru viitor, căci s'ar putea foarte bine întâmpla ca din rândul atleților români să apară un luptător de necontestată clasă mondială.

Avem doar câteva frumoase exemple: Petre Sonda, Tică Angelescu, etc.

MOTO-CROSS

Un sport nou şi remarcabil

Inființat în 1935, în urma stăruințelor d-lui B. B. Assan, moto-cross-ul s'a făcut remarcat anul trecut prin trei încercări, dintre cari una, cea dela 15 Martie, poate fi considerată drept probă de antrenament întrucât ea a eşuat, terminându-se printr'o debandadă. Realergată în cursul lunei Aprilie, sub denumirea de «Curierul de războiu», în regia Moto clubului, întrecerea a văzut victoria lui Ion Popa, urmat de Lazăr Georgescu şi Paul Vasilescu.

In iarnă, la 13 Decembrie s'a disputat cu un eclatant succes, o altă probă de moto-cross în care lupta pentru victorie s'a dat între aceiaşi Ion Popa şi Lazăr Georgescu. Al treilea a sfârşit Dumitru Gheorghiu.

Date fiind succesele repurtate de primele alergări de acest gen, putem privi cu încredere în viitorul lor.